

תן לישון, געציל!

| נתן גלנט

- 1 -

נחמן מרכוס נדחף לתחילת הספר • חיי ניצלים בזכות היעדר טאקט • אני לא רוצה להיות כשלון מסחרי

יושב במטוס. צפוף לי. חם לי. כואבים לי הראש והאוזניים, ואני חושד שחיי בסכנה. הזמן לא זז, הנוף לא משתנה, הכל תקוע. תחושה של ייאוש, של איבוד במרחב הזמן.

נחמן לא מפסיק לדבר אליי מאז ההמראה. בכל דקה יש לו נושא חדש, והוא עובר אליי בלי למצמץ. כרגע הוא מדבר על כך שאני טועה, וכי הקב"ה מנהל את העולם כך שהוא כביכול פועל לבר על פי חוקי הטבע, ו'בדור שלנו אין ניסים גלויים'. באותה נשימה הוא מנתח את המודל הכלכלי של גני החיות בישראל ובלונדון, הפערים ביניהם, ומהו הפלאש המקצועי הטוב ביותר על מנת להאיר את דמות הקרטון במטווח, רגע לאחר שהיא חטפה את הקליעה של החיים שלה והיא עדיין נעה קדימה ואחורה באקסטזה.

נחמן מרכוס הוא איש ראוי ביסודו, מן הסתם, ופטפטן סביל בדרך כלל. לפעמים הוא מגזים בפטפטת, ואז רק פקקי אוזניים יעזרו, בהנחה שיש כאלו. אין לי כרגע כאלו, אבל יש לי את נחמן.

בנוסף לכל צרותי, אני תקוע במושב האמצעי הצר, כלוא בן עיסאם ובין נחמן. אין לי לאן לברוח, והפוביה הישנה שלי ממקומות סגורים מתחילה לזקוף שוב את קומתה. הרעש הסטטי של זמזום המנועים לא ממש מיטיב עם מצבי הקשה.

נחמן לא מפסיק לרגע. עכשיו הוא ממלמל משהו על ההרים בנגב. רגע, הוא כבר עבר נושא. משהו על גור. מה, מה הוא אמר בדיוק? הנה, עוד פנינת חוכמה מוזרה משהו: 'געציל, תסתכל על הבחור היהודי בשורה תשע בצד ימין. הוא כנראה חסיד גור, איכשהו. סוג של. יש לו לוק צרפתי. הוא יודע להתלבש. בטח לא ישראלי...'.

אהה.

יש גבול לכושר הסבל שלי, והגבול הזה כרגע ממש ממש קרוב אליי. אין הרבה אנשים מסכנים ממני בנקודת הזמן הזאת. עכשיו נחמן מתכופף לעבר החלון כדי לצלם משהו, ובינתיים מקשקש לי באוזן שמאל, אוי ויי איז מיר.

אין ברירה, אני חייב לנסות להתנתק מהמציאות הפיזית סביבי, אחרת אצא מדעתי. אני מוציא את המחשב הנייד, מקיש את הסיסמה: אינס צווי דריי פיר, זיפן אָקט. השבח לקל עליון, המחשב נפתח. אני צולל בו ללא שום טאקט, וכותב לתוכו על הסיוט שאני בתוכו כרגע, העיקר לברוח לאנשהו, וזה... עובד. לאט לאט הקול של נחמן באוזן שמאל הולך ונעשה מעומעם, וזה טוב. לי, לא לנחמן.

אולי זה בכלל לא משנה לו. יכול להיות שבלעדיי הוא היה מדבר למושב הריק באמצע. אני תוהה מה זה אומר לגביי.

קיבלתי החלטה נחושה להתחיל לכתוב את יומן המסע שלי לבלגיה בזה הרגע. החלטתי לספר את הכאב שלי, להסביר איך הכל התחיל, ואיך מצאתי את עצמי בדרך לבלגיה, יושב במטוס הקטן של חברת פינאייר, שובר את הראש ומחפש שם קליט לספרי, בעודי משמש כמאזין שבוי של נחמן.

פירטתי הכל, מההתחלה, ממש מאפס, בעוד נחמן תוחב את אפו במסך וממליץ בחום שאכניס אותו עצמו לספרי מייד בהתחלה, 'אחרת הספר שלך יהיה כשלון מסחרי, געציל'.

בהברקה של רגע, הראיתי לו שהוא כתוב בתחילת הפרק הראשון, כבר בכותרת. זה הזיז לו משהו, כי הוא נמלא בהערכה חדשה כלפיי, והשתתק בבת אחת, ווישש. מתברר שצדקתי, יש ניסים גלויים גם בדור שלנו.

- 2 -

איך הכל התחיל • העולם המרגש של צילומי הרהיטים • אני מחפש שם לספר • וגם ספונסר

במשך השנים הלכה נפשי והעציבה, שיערתי כי רק דבר אחד יוכל להחזיר אותה למצב תקין: טיול מרענן בחו"ל. הדחקתי את המחשבה על כך. אני איש של מנוחה ונחת, לא איש של טיולים ועבודה קשה. ויום אחד, ההזדמנות באה. ללא הודעה מראש, וללא אפשרות להתעלם ממנה. בדיוק כמו דודה נחמה.

בבוקר יום שלישי אחד של אמצע החורף, קיבלתי את הטלפון השנתי מחברי, נחמן מרכוס: געציל, מה נשמע. ירד גשם היום בבוקר, אני מקווה שאשתי הורידה את הכביסה. מצאתי מבצע של כרטיס טיסה לבלגיה במאה שקלים בלבד. קניתי אותו ואני טס ביום ראשון בשבוע הבא, רוצה לקנות גם?

שאלתי אותו בתמהון: נחמן, מה לך ולבלגיה? מה טיול עכשיו? יש לך אישה וילד בן ארבע, איך טיול?

הוא פיהק לשפופרת, ונימק: בשנים האחרונות צילמתי מאות תמונות ואומנותיות מדהימות, בזכותן התחברתי לעולם המרגש של צילומי שולחנות ורהיטים אחרים. כעת אני כותב ספר ייחודי וחסר תקדים על הפילוסופיה שמאחורי עולם הצילום, והשוני בינו ובין עולם שטיפת ורחיצת מכוניות, בדגש על שיטתיות סיסטמטית כמו ביומני צפרות.

כתבתי כבר שני פרקים מתוך מאה, ואני זקוק לשלווה גדולה כדי לכתוב את ההקדמה, בלעדיה אי אפשר להתקדם. שבוע הבא אני בבלגיה, הבנתי ששקט שם. אבל כדי שלא יהיה לי שקט מידי, הבנתי שאני זקוק לחבר כלשהו. לצערי, כל החברים שלי אמרו שהם עסוקים כרגע. חשבתי אולי תוכל אתה לבוא. אהה.

שאלתי: נחמן, אתה חרדי מודרני, לבוש כמו היפי זרוק, מה לך ולחסיד כמוני? השתררה שתיקה, שנשברה רק כאשר הוא אמר: געציל תסתכל במייל שלך, תקנה כרטיס, שלום.

שלום?

התקשרתי אליו שוב פעם. נחמן - אף פעם אל תנתק לי בפנים, קודם כל. שנית - אני לא מבין משהו, מה בדיוק אעשה בבלגיה? הוא גיחך. געציל, תלמד ממני, תכתוב ספר.

<https://headstart.co.il/project/45291>

על מנת להוציא לאור את הספר המלא - אנא גשו לעמוד
הפרוייקט באתר הדסטארט, תמכו בו על ידי בחירת המדרגה
המתאימה עבורכם. וכך, ביחד -

נצליח להוציא לאור את הספר, בעזרת השם - - -

<https://headstart.co.il/project/45291>